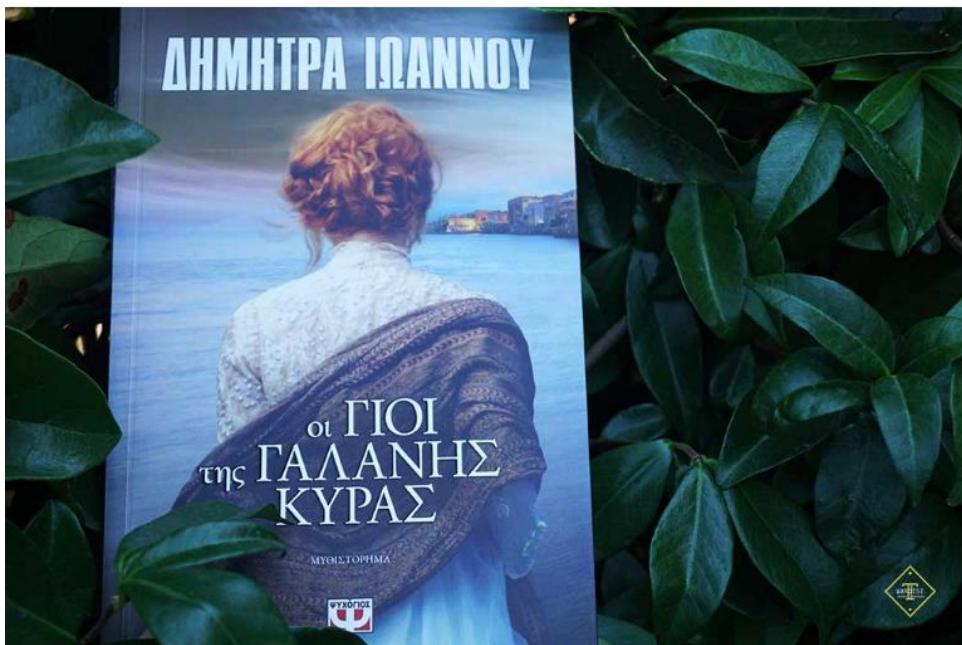

«Οι Γιοί Της Γαλανής Κυράς» Της Δήμητρας Ιωάννου

by Tzina Varotsi

Ο «*Οι Γιοί της Γαλανής Κυράς*» είναι από τα βιβλία που σε παρασύρουν μέχρι να φτάσεις στην τελευταία τους σελίδα. Αυτό έπαθα κι εγώ. Το πήρα στα χέρια μου και αν δεν υπήρχαν οι ώρες που ήμουν στην δουλειά θα το άφηνα μόνο όταν θα έφτανα στο τέλος του.

Η ιστορία εκτυλίσσεται στην Σύρο του 19ου αιώνα και ο αναγνώστης παρακολουθεί την ζωή τριών γενεών της αρχοντικής οικογένειας των Βονασέρα.

Αγάπη, μίση, πάθη, ίντριγκες και η αιώνια πάλη του καλού με το κακό περιγράφονται με τον πο αριστοτεχνικό τρόπο από την συγγραφέα Δήμητρα Ιωάννου σε ένα γλαφυρό κείμενο εμπλουτισμένο με την Συριανή «ντοπιολαλιά».

«ΟΙ ΓΙΟΙ ΤΗΣ ΓΑΛΑΝΗΣ ΚΥΡΑΣ»

Χάθηκα μέσα στις σελίδες του, παρασύρθηκα από τις περιγραφές, ένιωσα την αγωνία, τον πόνο, την χαρά και την λύπη των ηρώων.

Ταυτίστηκα άθελά μου μαζί τους, άλλους συμπάθησα και για άλλους ένιωσα αποστροφή.

Η καρδιά μου σκιρτούσε από φόβο όταν το σκοτάδι κυριαρχούσε και πλημμύριζε με ανείπωτη χαρά κάθε φορά που το καλό νικούσε το κακό.

Ταξίδεψα στα στενά δρομάκια και τις θάλασσες της Γαλανής Κυράς. Μπήκα στην ταβέρνα του Μούργελα για να γευτώ το σουπάτσι (μοσχάρι βραστό) που σιγοψηνόταν στο τσουκάλι και τα ρουθούνια μου γέμισαν καπνό από τα τσιμπούκια των ναυτικών που εξιστορούσαν τα ταξίδια και τις θύελλες της ζωής τους.

Ακολούθησα μαγεμένη τις ιστορίες των ηρώων από την μια γενιά στην άλλη συνεπαρμένη από το χτυποκάρδι του πρώτου έρωτα, την γεύση του πρώτου αθώου φιλιού. Ένιωσα έξαψη και περιέργεια για τα μυστικά που ήταν καλά κρυμμένα από τον πατριάρχη της οικογένειας Δομένικο Βονασέρα, πόνεσα με τον άδικο χωρισμό, για να φτάσω στο τέλος πλημμυρισμένη από το συναίσθημα μιας γλυκειάς λύτρωσης.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

«Είναι κάποιες ψυχές σε τούτη τη ζωή που δεν ανακατώνονται με τίποτα. Δε συγχρωτίζονται, δεν αγαπιούνται και δε γίνονται ένα, μόνο παραμένουν ξέχωρες σαν το νερό με το λάδι. Νερό κρυστάλλινο ο γερο-αφέντης και τσιτσιριστό λάδι που θεριένει την αγριεμένη φωτιά ο Δαμιανός, πως θα ήταν ποτέ δυνατό να τα ταιριάξουν;» (σελ. 38)

«Τούτη την χρονιά η άνοιξη κατέφτασε αλαφρολάτητη και γλυκειά και μοίρασε τα δώρα της απλόχερα στους ανθρώπους. Έφερε μαζί της έναν ήλιο έφηβο που θέρμαινε ανάλαφρα την νησιώτικη πέτρα και μπουμπούκιαζε την γη, γεμίζοντας τη χρώματα κι ευωδιές. Στα λουλουδιασμένα φουστάνια της νεοφερμένης θεάς κρύφητη σκανδαλιάρικα και ο πρωινός μπάτης. Κάθε πρωί ξαμολιόταν κεφάτα μέσα από την γαληνεμένη θάλασσα και η δροσερή πνοή του λίκνιζε απαλά τα φύλλα των δέντρων και τα μακριά μαλλιά των κοριτσιών.» (σελ.139)

«Οι Γιοι της Γαλανής Κυράς» είναι ένα αριστοτεχνικά γραμμένο μυθιστόρημα γεμάτο λυρισμό, ανατροπές, συναρπαστικές περιγραφές και κρατά αμείωτο το ενδιαφέρον του αναγνώστη ως την τελευταία του λέξη.

Είναι ένα βιβλίο που πρέπει οπωσδήποτε να διαβάσεις!

Written By
Tzina Varotsi